

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget går ud på at indføre en beløbsmæssig bagatelgrænse for beskatningen af personalegoder eller frynsegoder. Efter forslaget indføres der en satsreguleret bagatelgrænse på 3.000 kr. (3.900 kr. i 1997), således at de personalegoder, der er omfattet af denne grænse, kun beskattes, når deres samlede værdi er højere end grænsen.

Det foreslås desuden, at privat benyttelse af en computer med dertil hørende tilbehør, som arbejdsgiveren har stillet til rådighed til brug ved arbejdet, ikke skal beskattes.

Endvidere foreslås det, at benyttelse af parkeringsplads, der af hensyn til arbejdet er stillet til rådighed, ikke skal beskattes.

Baggrunden for lovforslaget

I forbindelse med skatteomlægningerne i sommeren 1993 blev der ved lov nr. 483 af 30. juni 1993 vedtaget nye regler for beskatningen af personalegoder med virkning fra 1. januar 1994. Der blev i ligningslovens § 16 indsat en ny bestemmelse, hvorefter personalegoder skal værdiansættes til markedsværdien i stedet for som tidligere til den individuelle værdi for den enkelte modtager. Der blev samtidig indført særlige regler for værdiansættelsen af biler, sommerboliger og lystbåde. Loven medførte dermed ingen ændringer med hensyn til, hvilke personalegoder eller frynsegoder, der skal beskattes.

Endvidere blev kontrollen med beskatningen styrket, derved at skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet kan beslutte hvilke goder, som arbejdsgiverne skal foretage indberetning om.

Skatteministerens bemyndigelse er benyttet til at skabe indberetningspligt for de væsentligste og mest udbredte goder. Der er for 1996 indberetningspligt for følgende personalegoder: Fri telefon, firmabil, helårsbolig, sommerbolig, lystbåd, personalelån og tv/radiolicens.

Ved lov nr. 216 af 29. marts 1995 blev der indført særlige regler om nedslag i værdiansættelsen af helårsboliger, der stilles til rådighed for en ansat, og som det af hensyn til udførelsen af arbejdet skønnes

nødvendigt, at den ansatte har pligt til at bebo (tjenestebolig), eller som den ansatte har pligt til at frayfytte i forbindelse med ansættelsesforholdets ophør (lejebolig).

Der skal indeholdes A-skat af fri telefon, firmabil og fri kost og logi, når værdiansættelsen kan foretages efter de af Ligningsrådet fastsatte normalværdier.

Hvis personalegoder ikke beskattes på grundlag af deres reelle værdi, indebærer det en tilskyndelse til naturaløkonomi, som medfører et mindre skattegrundlag. Derved forringes mulighederne for at fastholde eller sænke skatteprocenterne. For at sikre en ligelig behandling af skatteyderne er det desuden nødvendigt, at personalegoder beskattes på lige fod med lønindkomst.

Ændringerne i 1993 medførte en større interesse for personalegoder og dermed en række forespørgsler fra borgerne, om hvorvidt der var skattepligt for forskellige typer personalegoder. Skattemyndighederne har i de fleste tilfælde kun haft mulighed for at besvare sådanne forespørgsler helt generelt med en henvisning til, at det pågældende gode ikke var undtaget fra skattepligten. Skattevæsenet har ikke haft mulighed for at foretage en konkret værdimæssig bedømmelse og tage stilling til, om det foreliggende gode er af så ringe værdi, at man skattemæssigt kan se bort fra det.

Smågoder af ringe værdi har hele tiden været skattepligtige, men i praksis bliver de normalt ikke beskattet, idet de er blevet anset for uvæsentlige. I dagspressen er reglerne imidlertid blevet fremstillet således, at mange har fået den opfattelse, at der fra 1993 har været tale om en stramning og en hård og urimelig beskatning. Dette er baggrunden for den kritik af reglerne, der er fremført fra forskellig side.

Det har imidlertid på intet tidspunkt været regeringens intention at udvide området for beskatning af personalegoder. Det blev ved indførelsen af ligningslovens § 16 således forudsat, at den skærpede indsats mod personalegoder blev rettet mod goder af ikke uvæsentlig værdi, der kan relateres til den enkelte skatteyder.